

جمهوری اسلامی ایران

وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی

سازمان روابط کار

شماره ۷۶۶۶۸
تاریخ ۱۳۹۲/۰۴/۲۳
پوست

بررسی

جناب آقای شهنوی‌زادی
 مدیر کل محترم تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان سیستان و بلوچستان

با سلام و احترام

بازگشت به نامه شماره ۴۵۳۷ مورخ ۱۳۹۳/۳/۳ در خصوص استعلام به عمل آمده به آگاهی می‌رساتم: با تحقق ارکان کار تابع یعنی بالمبادره بودن انجام کار، تعیین دستوری و تعیین مزدی، رابطه کارگری و کارفرمایی محقق می‌شود و زندانی بودن افرادی که به کار گمارده می‌شوند تالیری در نوع و ماهیت این رابطه (رابطه کار تابع) ندارد چرا که وصف زندانی بودن کارگر ملازمه‌ای با اجبار وی به انجام کار و یا سلب عنوان کارگر از وی ندارد و لذا زندانیانی که پیمانکار به عنوان نیروی کار خود از آنها استفاده می‌نمایند در صورت دارا بودن شرایط فوق الذکر از تمامی حمایت‌های مقرر در قانون کار از جمله حداقل مزد موضوع ماده (۴۱) قانون کار بهره ممند می‌گردند.

توجه به این نکته ضروری است که اجبار زندانیان به انجام کار با توجه به اطلاق ماده (۶) قانون کار معمول بوده و متخلفان علاوه بر پرداخت اجرت المثل کار انجام یافته و جبران خسارت، به مجازات‌های مقرر در ماده (۱۷۲) قانون کار نیز محکوم می‌گردند؛ ضمناً اگرچه پرداخت مبالغی از سوی پیمانکار به اداره کل زندان‌های آن استان با توجه به قوانین و مقررات کار بلامانع است لیکن این مبالغ نمی‌توانند قسمتی از مزد پرداختی به کارگر را تشکیل ندهند.

از طرف امام‌علیٰ فخری‌نی آزاد
مدیر کل روابط کار و جبران خدمات